

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De legibus disputatio - Cod. Ettenheim-Münster 336

[S.l.], [17. Jahrh.]

[§ 2dus]

[urn:nbn:de:bsz:31-131792](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131792)

pernitia et glumacia sit coniuncta. Revo-
cans huc perita illorum qui de articulo fidei de
liberato dubitant, qui se periculo errandi
in fide exponunt l. legendis l. retinendo
libros haereticos, audiendo eorum coniones,
temere cum illis disputando, periculosas aut
frequenti illorum conversatione utendo
Ex quibus omnibus facile cuique patet, fidem
divinam non dari nisi in hoc puro, et An-
gelo viatore non autem in Eno aut Be-
tis ac Damalis. Quamvis hi ultimi equi-
fidei aliquod habitum fidei naturalis habere po-
tunt, secundum illud Iacobi 2. v. 19. Ca-
mores credunt et glumificunt.

De Spe et peritis illi.

Propositio.

Conclusio. Spes est virtus supernaturalis,
qua voluntas fertur in Deum, quatenus est bea-
titudinis nostrae promissis divinis per auxilia
et media ordinata obtinenda. Item huius

virtus duplex est: Altera primariū et ultima-
 tum, nempe Regna et habitudo nra. Al-
 tera secundariū et mediā, nimirū promif-
 siones divinae, et mediā a Deo ordina-
 ta ad beatitudinē consequendam; non n. suff-
 iunt speranti apprehendere beatitudinē ut
 probem, sed etiam debet apprehendere mediā
 a Deo esse ordinata ad illā defacto ut-
 laque obtinendā. Subm. Spei proximū est
 voluntas. Tenetū autē hoc in hno ulto non-
 dū efficitur; non a. Chrus, nec Beati nec
 3 annati. P. R. R. nonnulli valde proble-
 3e beatis et Chro alter sentiant.

oncto 6. Spes e. virtus nece. medij.
 et obligat ad plura sub pecto mortis. Sub
 pars prior: Spes est virtus nece. ac fides.
 go est virtus nece. medij. Pns verū est
 ex illo H. ob. 11. credere n. oportet acceden-
 te ad Deū, quia est, et inquirentibz se re-
 numerator sit. Et Rom. 8. Spe n. salvi-
 facti sumus. Pars posterior. ex plar. et pter.
 preceptū Spei e. duplex: negativū, quod op-
 portita Spei prohibet de quo Cantar sequenti.

et affirmativum quod nihil est ad ulto prodigit
i. Quere autem spes, hoc est certa in fi-
ducia beatitudinis à Deo promissa ordinatis
medijs in partem iuxta illud Psal. 4. Spe-
rate in Domino. Et Psal. 36. Spera in
Domino et fac bonitatem. Et illud Hebr. 11.
Credere oportet, quia inquirentibus se remun-
nerator p[ro]bitis

5. Fugere positive ea quae beatitudini
obtinendae obftraculum praebent. Ely fugit
illa. eferus timoris: fuit n. spes di-
vit profecutionis boni aeterni, et melioris
ad illud; ita timor dicit fugat eorum, q[ui]
ab aeterno bono nos impediunt, et ultima
te fugat damnationis aeternae ob spem quam
habemus perveniendi ad aeternam beatitudi-
nem. ut nullis in locis S. Scripturae
ex primitis v. g. Culm. 1. Qui sine timore
est non poterit iustificari. Culm. 2.
v. 2. Pa in iustia et timore. Levi. 2.
Quid timebe. Matth. 10. Timebe aut qui
est et animus et corpus perdere in gehennam.

Philipp. 2. Cum metu et tremore vestra salutem
operamini. 2. Item non est gladius. Tit. 2. 6.
 6. 6. Ubi ad perfectam iustificacionem et poeniten-
 tiam requiritur actus spei et timoris. Cum v. hoc
 preceptum sit affirmativum non obligat ad sem-
 per, sed primarium spei preceptum obligat

1. Quando primum occurrit preceptum e-
 licendum actus spei.

2. Quando quis in fine vite constitutus
 est, ideoque graviter aegrotantibus extrema
 unctio conferri solet ut dicitur alibi.

3. Quosdam aliquis graviter sentat, ut de
 misericordia Dei desperet. Si tamen in modum
 talis orietur ex saepe, negligenda est
 et cogitatio alioquin evitanda, quod tamen
 observandum in sententiis de fide.

4. Quando quis dicitur ad glorificationem aut
 atteritionem, ad orationem aut amorem Dei quia
 in his, actus spei l. gratis l. virtualiter inclu-
 ditur, qui tamen tamen proderemur, non pec-
 caret hoc gratia peccati spei, sed gratia pe-
 ceptum horum actuum, qui tamen defectus spei
 proderemur, cum n. hoc obligatio n
 ex precepto spei secundum 1, sed ex precepto

ut loquar ad eum.

Proceptum secundarium spei, seu timoris;
illud filialis aut initialis non in seivolis
aut mundanis; solius sub peccato mortali ob-
ligat, quodlibet periculum proximum imminet pec-
candi mortali. Non in afflictibus speciale
peccatum ab actu, qui ob defectum timoris
committitur; quia utrumque proceptum de e-
liciendo actu timoris est cavendo peccato,
uno eodemque fine ductum. Sed ultra

Ob. 1. Si Deus est obiectum spei ut nobis bonum
sequitur Deus à nobis non amari propter se, sed
propter nos: sed hoc est inordinatum neque ad mittendum;
quia Deus est finis ad quem omnia referri debent.
ergo et illud ex quo sequitur. R. inordinatum
non est amare Deum propter se tanquam propter
finem qui; non in se inordinatum Deum amare
propter se, tanquam finem cui. quia hoc aliud
est, quam Deum amare, quia est summum bo-
num et finis ipsius amantis: quod tanquam malum
damnari non potest nisi ab eo, qui negat Deum
et summum bonum horum. In quibus sperare
in hoc: ergo non in Deum ut habitudo nostra

est obm. Spei. R. diff. Ans: qd quis sperare
 curit in hoc tang. caa prima et principali
 nego: tang. secundaria et instrumentali;
 per qua quis vivat, ad sequenda bona
 in beatitudine ordinata, gado. Unde ar-
 guant heretici huius temporis, qui docent
 illicitu ee sperare vita aeterna ex suis me-
 ritis. Cum n. fateamur, nulla ee merita
 nra sine gratia et meritis Chri. Spes et
 fiducia in iis vivit in Deo ipso ultimis
 se redundat.

Concto 15. Spei opposita presumptio
 et Desperatio, illa per excessu, hoc per de-
 fectu. Def. Desperatio est abiectio vo-
 luntaria et deliberata ois Spei sequendi
 beatitudinis l. media sufficientia ad illum.
 Est peccatum mortale gravissimu: et h. fiat ex
 diffidia misericordie Dei est peccatum graavi-
 ritu tantu. Si v. desperas arbitratur
 Deu illu saluare non pot aut nolle aut
 prohibere absq. peccatoru provisione upro-
 baste aut pecca sua ee irremissibilia, aut
 sua mala et oblecta Dei graa vni non pot,

simil. Ita crimen hereticos combat. Qui v. ex
eo desperat quod de numero predestinatorum se
ce non credat, aut quia diffidit oio se
poe emendare vitam suam propter desperatio-
nem peccati demeritis in mala fidei committit.
S. fiat de propria vite ex consideratione
sua infamitatis, peccatoris, lapsus frequentis,
ita ut ubi divina misericordia non valu-
dat peccatum non e, imo frequenter melioris
vite inventivus est. Et hinc n raro per
calidum verens unius remedium gloria despera-
tionis desumit. Nam si proponat tibi de-
mon infinita peccata, pessimos huc et in-
clinatos, recidivas glonias, utlamq; ex
peccatis tuis damnas tuas: prudenter facis,
si quedis oia si proponit tibi oib; edis, tanq;
ex imbecillitate tua considerasse verispa: sed
admissa hac in oib; imbecillitate tua, proj-
u te in eu, qui solus se saluare pot, qui in
finitos peccatores, quorum solus erat despe-
rata salvavit, et te, ut de Psalms 33. v.
30. Spem in Domino misericordia vivum
dabit.

Hi Consequari et acerbis ducitotes ac etiam
 Judicis ad vertere d'nt, magnis ce diffinibi
 onis inter tentores d'omoni et ladia vira.
 liffias, defolations, quia nonnullis accidunt
 ex atra bili et humore melancholicis predo-
 minante, unde caant, funestis imaginacois,
 quibz sibi mortis inferre proponunt, et non
 nunq. reijsa inferunt. qui in artus non
 desperari, s' mania impulandq est, ni a-
 liud aliunde effat. Cadd de causa neqz poe-
 nis desperatoru plectendi st, ut, sepultura
 agini, l. cadaveru in publica furia ex-
 positione in forte ad exptum in horrore
 facti expedire iudicaret.

Presumptio est atqz vobis deliberata, qua
 quis preat beatitudinis alio mo, quod quo
 Deus ad dare decrevit, obtinere. Est etm
 peritua mortis. Et si quis adully presumat
 se absqz ullis meritis et propria cooperata
 ad beatitudinis pervenire poe, fit etm hereti-
 co. sicut et ille, qui credit d'nta ce Disti-
 feruordia, ut quantunumqz peccat aut in peccato
 perseveret mo fidei Catholicae relinuat, tandem

se remissionem peccatorum virtute fidei sine recepto
iudicio et infallibiliter salvandam. Vni v. auxilium,
misericordiam, gratiam & effectum quemlibet à
Deo certo expectat medijs inordinatis, ordi-
natis exclusis et contemptis propter peccatum pro-
sumptionis contra Deum tentat. quemadmodum illi
qui confessionem et alia media ad salutem
necessaria negligunt, sibi persuadentes, quod
Deus eos in ultimo mortis non sit derelicturus.
Item qui se voluntarie absque reverentia aut mag-
na utilitate exponunt periculo mortis, creden-
tes, quod Deus miraculose illos sit excepturus.
Abominanda v. et blasphemanda est eorum
presumptio, qui sperant à Deo precibus, sacri-
ficijs, peregrinationibus & oblinere, quae per se
mala sunt. v. g. occasionem peccandi iniuste bo-
norum possessionem casu malo victoriam &c. Si
v. presumptio de Divina Misericordia, qua
semper aufert rigorem iustitiae. Sacerdotibus habentibus la-
tam et eorum liberis peccandi peccatum iniquum
est. Si autem spes confessionis et misericordiae
Dni Dei in hora mortis sequenda. In geo-
miseranter se habeat non erit presumptio minus

peccatū in Spiritū Sanctū, sicut Spei. Tertia
 qua quovis tempore usq; ad mortē homo Dei
 misericordiā sperare tenet. Quia An non
 ois presumptio peccati mortis damnanda
 est, sed nonnūq; audaculo uideō leuiti
 aut inconsiderationi obnoxi leuiti aut in
 deliberationē impetanda.

§. 3.ta

De Charitate et peccatis illi

Oppositis.

Concto s. Charitas ē virtus Supernacalis qua
 Deo diligitur propter se et proximus propter
 Deū. Et virtus prestantissima et ois aliarū
 virtutum forma. Quia illi male primariū
 ē ipse Deus. Secundariū homo et cetera
 creatura, quatenus sunt imago Dei. l. alio mo
 do ad ipsū pertinentes. Tale v. oia est ip
 sa Dei bonitas non quatenus amanti dei,
 sed Deo amato bona est. Subiectū illius
 proximū est vultus. Remotū Deus et
 amnes hoies sed in via quod in patria con
 stituti